

Pohřební Kázání

nad Smrtí

Velkomožného někdy Pána, Pána BELEZNAI MJSRUŠE DE BELEZNA,

Gebo Gasnosti Lpsařko = Královské a Apostolské
Slav. Řádu Rytířského Generál - Wacht - Mistra,
dne Dewatenáctého Měsíce Ledna blahoslaveně w Pánu
zesnulého,

z Textu I Kn. Mojžíšowé 5, 24.

w den gedenáctý Měsíce Dnora w Chrámě Pilišském wykonané
Roku Páně 1787.

řeče

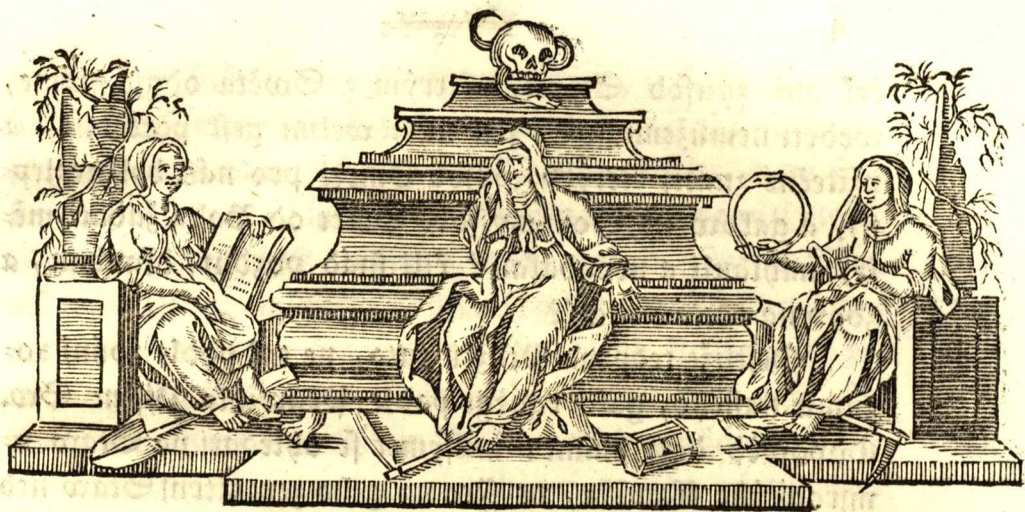
Zacharyáše Geguš

Církyve Albertské Evangelické Sp. Bož. Kázatele,
a Welebn. Bratrstwa Bessiansko - Běkešského
Notáriusse.

w Presspürku u Esimona Petra Wébera.

Wzdechnutí.

Můj Bože ! gá wjm že vmějt mám,
 Ty wezmi k sobě Duffi man ,
 Tu ga tobě wěrně oddávám,
 Kewj Krystowan zbarwenau-
 Na tom welmi rád přestávám ,
 Kdy, kde , gakkoli vmějt mám ! Amen.

Slawné a spolu truchliwé pohřebnj shromážděnj ! Wel-
 mi gest obyčegná Otázka, kterau Včenj Lidé, o způsobu
 Smrti mezy sebau magj: zdážby totiž lépe bylo člověku
 náhle a nenadále vmějti, čili strže dlouhotrwanliwý
 Kříž, po wystaých mnohých bolestech, z časnosti do Wěč-
 nosti progiti ? Aníž gest Otázka tato naskrz daremná a
 ničemná. Nebo, že bychom někdy vmějti měli, to wssc-
 tni nepochybně wjme: ale, gačo newjme dne Smrti své,

tať ani způsob Smrti, kterým z Swěta odjit máme, wědět nemůžeme. To pať nám welmi gest potřebné, a užitečné znati, kterýby způsob Smrti pro nás byl nepleššj, a gako waubychom my sobě Smrt od Boha žádati měli, náhlau a nenadálau? čili snád pozdnj, dlouhau, a zdáwna očekáwanau?

Gestliže tedy na Otázku tuto, ne tať podle zdánj rozumu našeho, gako raděgi podle Prawidla Pisem Sw. Odpowěd dati máme: musyměť se ohlédati na Staw w-mjragicýho člověka, ne sýce na geho zewnitřnj Staw neb Šodnost, kterau před Swětem má, než raděgi na wnjtřnj Staw, w kterém se Duse geho před Bohem nacházý. Gestli kdo w tom Stawu se nacházý, že gestě ani Mar-nost a pomínutedlnost Swěta a geho zatratitedlných roz-kossj, ani mdloby a křehlosti Těla swého nepoznal; gestě ani neymenššj zlaui Náklonnost w sobě nedusyl a nepřemohl, gestě o milosti Boží a o swém Spasenj ne-toliko neni ugistěn, ale o něm y flussně pochybuge; gestě wětšj chuť k hřessenj, nežli k činěnj pokánj při sobě nacházý; gestě žádost po Nebi neni při něm dosti wraucý a horliwá, a raděgi sobě eblibuge pozůstati w Těle nežli vmřiti a býti s Krystem; gestě se ani s Bohem, ani s Blížnjm nesmířil, a ani domu swého nezřídil; flowem: gestli wjra geho w Boha neni gestě dosti wperwněná Na-děge pať geho gest negistá, a wšsecko daušanj geho gako Dům Pawauka, a gako dchnutj Člowěka: tedy takowému owšsem užitečněgi gest, když ho sám Bůh srze dlouhotrwawli-wau Nemoc k wěčnosti připravuge, když mu prwé srze řjž

Job. 8.
w. 14. f.
11, w. 20.

tříz a těžké bolesti, Svět tento hořkým, a Nebe sladkým
 čin, a když mu času k tomu propuguje, aby se prvé
 strze pravě Pokánj s ním, y s Blížnjm smjřiti, a na své
 smrtedlné posteli k blahoslavené věčnosti připrawiti mohl.
 Nebo negináče gest s námi Lidmi, pokud gšme w Těle,
 než gako Písmo mluwj: O Smrti! gak gest hořká Pamět trvá Syrach
41, w. 1. 2.
 člověku, kterjž má pokog w statku swém, Muzj, kterjž starosti ne-
 má, a gemuj se we všem šťastně webe, a gestě může gisti. A
 nobřz mnohým y w těžkém Řízi, dokud gen žádost Swě-
 ta w nich nastřz vmrtwená nebývá, wždy předce Pa-
 mátká Smrti hořká a odporná gest, a ráděgiby zde byli
 bidnj, nemocnj, a na Těle swém ztrápeni, nežli tam slaw-
 nj, zdrawj, a doknáj; tak že ne geden, když mu řečeno
 býwá, gako tam Ezechyášowi Králi Judskému, aby jřj 2 Král.
20, w. 1.
 díl Dúm swüg, že vmře a nebude žiw, spolu s nim w Pláč
 se wydává, a prosy za prodlaženj bjdného žiwota; ne
 geden myslj a říká s Jobem: Zdálij gest mnoho dnů mých? Job. 10,
w. 20. 21.
 Ponechegz tedy a popuř mne abych máličko počkál, prvé než
 odegdu tam, odkudž se zase nenawrátjm. Ale ani po Smrti,
 negináče se nám djti může, než gako Duch Boží w Po-
 dobenstwí od Dřewa wzatého, strze Kazatele předozná-
 míl mluwě: když padá Dřewo, buď na poledne, aneb na půl Eap. 11,
w. 3.
 Nocj, na kterjž místo padá to Dřewo, tu zůstává. Tati gest
 s člověkem! gako sobě kdo zde vsíkal a připrawil, tak
 y ležeti bude na věčnost; gako kdo zde padnul a vmřel,
 tak y zůstane, a kdo w hřřřřch skoná, w hřřřřch zůstane
 na věčnost. Nebo gakož oblak hyne, a mizí; tak ten kterjž Job. 7,
w. 9. 10.
 zslupuge do Hrobu, nemystaupj zase, aniz se opět nawrátj do Do-

mu svého, aniž ho již více pozná místo jeho. Z tohoto tedy ohledu, člověku takovému, který ještě není hotový a připravený k věčnosti, Smrt pozdní a dlouhá jest lepší, nežli rychlá a nenadálá.

Gestli kdo ale nachází se v Stavu Milosti, a stojí v každodenním Pokání, takže Duse jeho v hotová, v žádostiwa jest progiť do blahoslavené Věčnosti: tomu náhlá Smrt netoliko není zlá a škodlivá, ale právě užitečná, a jest mu zvláštním dobrodiním, strže které zbaven býwa mnohých bolestí, v pečlivého očekávání dne skonání, a tak v strachu Smrti, který nad Smrt jest horšší. Takovému náhlá Smrt tak jest dobrá a užitečná, jako plavciému se na bouřlivém a nebezpečném Moři sylný Witr, který Lodi prudce honí a přivodí k Portu a k Břehu bezpečnosti. A totož jest, co Spisowatel Kap. 4, w. 7. Knihy Maudrofti mluví; Spravedlivý, bylíby Smrti zachwácen, v odpočínutí bude. V bezbožní syce, kteří sobě, newáží času milosti, než své Pokání v tělesné bezpečnosti až k smrtedlné Posteli odkládají, častokráte spravedlivým Saudem Božím náhlau Smrti zachwácení býwají, takže ani času, ani místa ku Pokání nenácházejí, jakožto ti, kteří bohatstvím dobrotivosti Boží sami proti sobě pohrdali: ale ti jako Tráva v náhle podtati býwají, jako zelená bylina před časem wadnau, mizí, a hynau hrůzami. Než spravedliví byť by v náhlau Smrti zachwácení byli, wšak předce přicházejí k odpočínutí: nebo Bůh v w Sodinu Smrti, milosti a milosrdenswí k Swatým svým dokazuje a péci má o své wyvolené.

Žalm 37,
w. 2. 73,
w. 19.

Kn. Mau.
dr. 4, w.
15.

A z této příčiny, něgafowý Urbanus Regius, rozwa-
žugie, gať bjdu a Márnost tohoto, tať y sláwu a Radosť
budaucýho Žiwota, žádal sobě od Boha náhlau a blaho-
slawenau Smrt, tať aby se w bolestech dlaho trápiti a
swjraci nemusyl, kterau y obdržel; nebo w třech Sodi-
nách, y zdravý y nemorný y mrtwý byl. Giny někdo
w náhle mrtwý gest nalezen, když práwě tento Text pa-
mětňý před sebau měl: Chodil Enoch stále s Bohem, a ne-
byl wice widin; nebo wzal ho Bůh!

Znameníť příklad blahoslawené Smrti na Enochowi,
tu potěšenj tēm, kterj ačkoli hodnj gsau dlahuššjho wěku
na zemi, wšak wedlé swaté Rady a Wůle Božj, náhle od
Smrti zachwáceni býwagj! Ale y ti, kterj se w bolestech
swých dlaho swjragj, a kterjby se weselili s plěsáním, kdyby
Drob nalezli, povčiti se mohau z příkladu Enocha, která-
by dobrau a blahoslawenau Smrt obdržeti mohli. Job. 3,
w. 22.

Tu a práwě z tohoto ohledu, Text ten o Enochowi
zněgicý, swolil sem gá za Grunt nyněgšjho pohřebnjho
přemyslowánj, při kterém w smutné Paměti máme, kte-
rať w Krystu giž odpočiwagicý a Welkomožnj někdy Pán,
Pán Nicolaus de Belezna, Geho Gasnosti Cýsarstwu-Králow-
ské a Aposstolské Slawného Řádu Řytjřského Generálnj Wacht-
Mistr, dewatenáctého dne předěšlého Měsíce Ledna, (Ja-
nuária) prostředkem blahoslawené Smrti od nás odgat;
a z časnosti do Wěčnosti gest přenesen. Wjm syce, že Smrt
geho neočekáwaná, nemůže než welice truchliwá a bo-
lestná býti, netoliko geho Drahé a giž owdowělé Pant,

Wel-

Welkomožné Pani Pani Maryi Anně Podmanitzky, ale y
 Slawné Samlii de Belezna, y celému Slawnému Prá-
 telstwu, zvláště Rodině Podmanysowské, když v sebe roz-
 vážuge: co gj to učinil Bůh? a kterak za geden Rok, tať
 Slawné try Domy swazkem blizké příbuznosti spogené,
 strze nenadále a smutné Pánů swých Pozbaweni, předě-
 syl, wyprázdnil, a skormautil: ale wjmě y to, že genu
 Smrt náhlá a nenadálá byti nemohla; poněwádž ho
 Bůh sám k nj připrawowal strze předcházegjey bolestnau
 Nemoc, kterážto geg, gaťo Posel Boží, za sedem Tehodnů
 mocně wpomínala o tom, žeby gjž blizko bylo geho sto-
 nánj, a aby žjřdil Dinn swůg, že gjž umře, a nebude w něm
 wjce nalezén. A wšak ani pozdnj nebyla Smrt geho, ne-
 bo obecný Termín lidského žiwota, w sedemdesáti, neb
 osmdesáti Letech záležegjey, netoliko nepřewýšil, ale ani
 nedosáhnul a nedoplnil, totiž šedesát čtiry Léta a šest
 Tehodnů toliko žiw byw. Tomu pať snadno mįsto dáti
 můžeme, že Smrt geho, kterau těžké bolesti předcházely,
 w prawdě mu lepšj byla, nežli bjdný žiwot, aneb Ne-
 moc dlouhá; poněwádž, gaťo nám o tom pochybowati nel-
 ze, tauto obecnau cestau wšelikého Těla y on, gaťo někdy
 pobožný Enoch, aspoň podle Dusse, z Těla smrtného
 wzat, a z Země do Nebe přenesen gest. W čemž abychom
 w společném Žármutku, y společné potěšeni mįti, a ne-
 pochybný Příklad blahoslawené Smrti k následowánj zná-
 ti mohli: přeslyšme pilným a nábožným srdecm, za g'runť
 tohoto pohřebnjho S. Kázanj swolený

Text w 1 kn. Mojžišowé w Kap. 5, w. 24.

Chodil' Enoch stále s Bohem, a nebyl' wice widin: nebo
wzal' ho Bůh.

Z tohoto Textu předsěbe wezmeme:

Pobožného Enocha, za Příkl' ad bl'ahostlawené
Smrti. A sýce

Předpo-
ženj.

I W geho pobožném na zemi s Bohem choděni a
obcowání.

II W geho z Země do Nebe wzeti a přene-
senj.

Pomniž y na nás, ó Paně! Edyž nás pogmeš z této Země,
přigmiž nás k sobě do Nebe! Amen.

Pobožného Enocha, pobožné na Zemi s Bohem choděni
a obcowání, připomíná Text w těchto Slověch: Chodil'
Enoch stále s Bohem! Gméno toto Enoch w našsem Gazy-
tu znamená člověka Bohu posvěceného, mravného, a
etnostliwého. A takowý w prawdě byl tento, který
Gméno s skutkem měl, a při němž my něteo pamětného
znamenati máme, a sýce, gednať z strany geho Rodu; ge-
dnať z strany geho Wěku; gednať y z strany geho Žiwota a
obcowání na Zemi.

Díl pr.
wnj.

Z strany swého Rodu, byl on Syn Járedů, a tať Enochu
sedmý Patryarcha od Adama, galož y Aposstol Páně Rod
S. Jůdas swědčj: že Enoch byl sedmý od Adama. Giž pak w. 14.

Počet sedmý, w Písmě S. nad giné gest pamětněgšš, a wždy něco skrytého neb tagného w sobě obsahuge. Že tedy Enoch právě sedmý Patryarcha od Adama byl, musylo w tom něco tagného skryto býti, a syce bez pochyby to, že on w této částce byl Pjldau a Obrazem Pána nasseho Gejssie Krysta. Čemuž snadno místa dati můžeme, gestliže se ohlédati budeme na to, že gačo Enoch, byl syce sedmý Patryarcha od Adama, ale třetj mezy těmi, kterj zwlášt-njm spůsobem z Swěta byli odesli: tať Krystus po Enocho-wi byl sedmdesatý, a třetj w počtu těch, kterj podle Těla y Dusse do Nebe wzati gsau. A tať Bůh od Adama až do Enocha, při těch třech, kterých giž nebylo na Zemi, v-lázał trogi rozdielný způsob, podle kterého lidé z časnosti do wěčnosti přecházeti budau, totiž že někteřj sřze násyl-nau Smrt gačo Abel, ginj sřze přirozenau, gačo Adam, a ginj že neobyčegnau proměnu podstaupj gačo Enoch, což se obzwláštne těm, kterých poslednj den živých zastihne, státi má, wedlé řeči Aposstola Páně S. Pawla:

I E Ro.
rynt. 15.
w. 51.
Wěť

Ne wšickni zesněme ale wšickni proměnění budem.

Z strany pať Wěku Enocha, to gest pamětné, že Wěť geho na Zemy byl neykratšš mezy wšsemi Patryarchy před Potopau žigjeymi, a do Rodu Messyáše přináležegjeymi, aniž wjee Lét w sobě obsahowal, nežli se dnů w Roku nacházý, totiž: tři sta sředesáte a pět, gačož Mogžis před

w. 23.

Textem našim wyswědčil: že bylo wšsedý dnů Enochowých tři sta sředesáte a pět lét. Bez pochyby tento nad giné pobožný Patryarcha, dlaužššho Wěku hoden byl, gačo y tať geho Wěť, bylby snadno rowný Wěku giných Patryarchů, kre-

řij před Potopau výše dewět sto lét žiwj byli, kdyby Bůh přirozený cýl žiwota geho nebyl vkrátil. Proč pak to učinil? Snad proto, aby on y z strany Wěku swého byl Obrazem Pána nasseho Gejisse Krysta, gačo který w nejlepšim Wěku, totiž w třidecátém Roku swého w Těle obcowánj, z Země wzat gest. Nebo mezy Wěkem Enocha, a Patryarchů takowá se téměř proporce a rownost nachází, gačowá gest mezy Wěkem Krystowým, a mezy obyčejným Wěkem lidského Žiwota.

Neypamětnějšj ale Wěc při Enochowě gestíř geho Žiwot, pobožné na Zemi s Bohem choděnj a obcowánj, o němž Text ři: Chodil Enoch stále s Bohem. W některém přeloženj řogi: že Enoch Božský a Nebeský Žiwot wedl na Zemi; w giném, že se Bohu welice libil, gačož y Sýrach došla-^{kap. 44,} dá, že Enoch dobře se libil Pánu Bohu, čehož y S. Pawel^{w. 16} potwzuge mluwě o něm: že prwě než gest přenesen, swědeč-^{ř Židům} wj měl, že se libil Bohu; a w giném, že chodil w poslussenst-^{II, w. 5.} wj k Bohu; w nassém pak přeloženj řogi: že chodil s Bohem. Ale wšsecka táto přeloženj w tom se srownáwagj, že Enoch pobožný, swatý, a Nebeský Žiwot wedl na Zemi. Ne žeby on do cela swatý a bez hříchů byl: nebo ani při swatých Božích nebylo této dořonalořti; aniž proto, žeby hřichy mladořti nebyl měl: nebo gačž Eliáš, řať y on řimž bjďám byl poddaný, řterýmž y my poddani gsme, a z té přjčiny ani Moggžis newynjmá geg z počtu hřjšnjřkř, řdyž před Textem nassim o něm mluwř, že byl wšseděřřti a pětř letech, řdyž zplodil Matuzaléma, a že po zplo-

zenj Matuzaléma chodil stále s Bohem tři sta let; ale že byl wsechnem s sebou žijícím za Příklad swatého a Pobožného obcowání na Zemi. Totižto, nic není neobvyčejného Písmu S. Život nás nazývati choděním neb obcowáním, jako Apóstol Krystu S. Pawel tento způsob mluwenj užívá, když dj: Blížtež kterakbyste opatrně chodili, ne jako nemaudři, ale jako maudři. Pobožný tedy a swatý život gest choděni a obcowání s Bohem, jakož sám Hospodin k Abrahamowi mluvil, když ho k pobožnému životu napomínal; chodiz uřadnicně předemnou, a budiz dokonalým. Tak Pawel Apóstol vyhledává choděni Duchem: Duchem chodte, a žádosti Těla nemýslíte: a Jan Apóstol, choděni w swětle: Pakli chodíme w swětle, jako Bůh gest w swětle, obcstwuji máme wspolet. Wsecko pak toto choděni, nic jiného není, než swaté, pobožné a Nebeské obcowání na Zemi. Nebo jako Atheismus neb neznanost gest Život bez Boha; tak prawá známost a bázeň Boží, gest Život w společenství s Bohem, život w Bohu, život před Bohem, a život k slávě Bohu.

V což tedy znamená s Bohem choditi? Prawau známost Boha míti, a geg za takového uznáwati, jakový w Pravdě gest, totiž: za studnici a Dárce wseho dobrého, a za odplatu těch, kteříž ho hledají. Nebo přistupující k Bohu, věřiti musí že gest Bůh, a tím kteříž ho hledají, že odplatu dává. S Bohem choditi, gest s Bohem skrz Krysta smířenau býti, a w tom smíření směře a dausanlivě s ním zacházeti, tak jako smířené Dítě s Otcem svým dausanlivě zachází. Nebo gestližebý nás srdce nasse nepotupovalo, smě-

smělan daušanliw ost m'ime k Bohu. S Bohem choditi, gest wsecko k sláwě geho činiti, a gať skrze skutky Pobožnosti, tať y skrze skutky Lásky, neb Almuzny k chudým, skrze stawenij Chrámu, y skrze fundácie neb Offery na Stoly, ne swau chwálu, ale rozšírenj sláwy Boží hledati, a říkati, ne gaťo stawitelé Wěže Babilonské říkali: Nuže wystawěme sobě Město a Wěži, gegizby wrch dosáhl k Nebi, a tať wětíme sobě Gměno: ale raděgi s Dawidem: Ne nám Hospodine! ne nám, ale Gměnu swému deg čest! S Bohem choditi, gest Boha za nejwysšij dobré pokládati, a říkati s Azaffem: Kohožbych měl na Nebi? a mimo tebe w žádném libosti nemám na zemi. S Bohem choditi, gest na Wůli Boží přestáwati, a na geho Maudrost y dobrotiwost w Řízi y w Radosti se společati; tať gaťo Dítě oddáwá se do cěla wůli swého Otce, a na geho Maudrosti y Láске wplně přestáwá, říkajíc: Otče! ne má ale twá Wůle stať se! ne gaťz gá chcy, ale gaťz ty chceš. S Bohem choditi, gest Boha wjce se báti, než Lidj; Boha wjce milowati, než wsecko: w geho Přítomnosti, tať gaťo před Wěima geho, w myšlenjch, w slowjch y w skutcych swatě, čistotně, a stýdliwě, střizliwě, sprawedliwě a pobožně žiwu býti na tomto swětě, a slowem: dobré Swědomj zachowati před Bohem y před Lidmi. Takto s Bohem chodil Enoch a Bůh s njm!

Alle Text gesttē wjce o Enochowi dohládá: Že on stále chodil s Bohem, a tať negen začal s njm choditi, gaťo nědy Galatsstj začali byli dobře wěřiti, a potom nebyli powolnj prawdě, počali Duchem, a konali Tělem; aniž gen za některý čas

I Moř. 11, w. 4.

Žal. 115, w. 1.

Žalm. 73, w. 25.

v Mat. 26, w. 39.

Gal. 3, 3.

čas s nim chodil, gačo ti činj, kterj na čas wěřj, a w čas
 Pokussenj odstupugj: ale on w celém swém obcowánj na
 Zemi stále Bohu slaužil v Wjře, w synowské Důwěrnos-
 sti, w sprostnosti Srdece swého a w cwičenj se w pobožno-
 sti, takže ze Stawu Milosti Boží newypadnul, ale w za-
 čaté pobožnosti až do Konce setrwal. Y gačowáže giž
 wětšj chwála byti může nad tauto, kterau Enoch po swém
 z swěta wygjtj od Ducha Božího má, a mrti bude y na
 wěčnost; je chodil stále s Bohem! zdaž toto nenj swědect-
 wjm toho, co se w Přislowj říká: Viuit post funera vir-
 tus! t. g. Dobré Gméno y po Smrti, máť zgewně chwáleno bý-
 ti. Nebo Památka spravedlivého gest pozejmaná, ale Gméno
 bezbožného smrdj. W paměti wěčné budau spravedliw, a slossenť
 zlého nebudau se báti.

A práwe totož gest, co nás mezy ginými důwodý,
 k swatému a pobožnému obcowánj na Zemi mocně ponau-
 ká, a pobjzý, že naše pobožnost s námi newmjrá, než po
 Smrti teprw newjice schwálená a odplacowána býwa.
 Slawné a Srdinské Skutky, které Lidé gen proto činj,
 aby weliké Gméno měli po Smrti, magj syce swau plat-
 nost a Chwálu v Swěta, gačož y Ssalomaun tým se
 chlubitj mohl: že weliké Skutky činil, že sobě wystawěl
 Domy, sstipil sobě Winnice, wzdělal sobě Záhrady, a
 sstěpnice, a wsspil w nich Stromy wsseligakého owoce;
 nadělal sobě rybnjky, nagednal sobě y služebnjku a děweť,
 a měl čeledi hogně w Domě swém, — — — takže welik-
 ým gest učiněn, a zrostl nadewssecky, kterjž před nim
 by-

byli w Geruzalémě; ale když se ohlédal na wsecky skut-
ky swé, a na práce wšynně wedenau, šhledal toho, že
wsecko gest Marnost a trápení Ducha. Proč pak gest
Marnost? Proto že netrwá Pámátka maudrého gako y blázna
na věky, a je to, což nyní gest (totiž před swětem Slawné a
podiwení hodné) we dnech budaucých wsecko w zapomenutí př-
cházy. ^{Razat. 2,} Odkud mluwj o sobě: Mrzy mne wsecka Práce má, ^{w. 14-19.}
kterauz sem wedl pod Sluncem, proto že gi zanechatí musým cło-
wěku, kterž bude po mně. A kdo wj, budeli maudrý, či blázen?
a wšak panowati bude, nadewšji prácy mau, kterau sem wedl, a
w níz sem maudrý byl pod Sluncem. Lépeť gest tedy předčiti po-
božností, nežli gakkoli welikými a Slawnými skutky: nebo
tito časem swým w zapomenutí přicházegj, a k spasení ne-
prospiwagj, ale tá zůstává y po Smrti, tat gest ke wšemu ^{1 k Tym.}
vžitečná a má y nynějšiho y budaucého žiwota zaslíbení. ^{4, w. 8.} Ne-
mámeť pak to bludné Domnění míti o pravé pobožnosti, ^{Bludné}
kterým se mnozy klamau a swodj, žeby totiž nebylo mož- ^{domnění}
né swaté a Nebeské obcowání wěsti na Zemi. ^{o pravé} Zagisté ^{Pobož-}
Enoch swým příkladem to domnění zahanbuge, který gessťe
na tomto Swětě gsa, chodil stále s Bohem. Takť gest sýce,
že Swět wsecken we zléu leží, a že nemáá Práce gest,
mezy bezbožnými a přewrácenými býti, a hříchům gegich.
neobcowati; tak gako nemožné gest dotýkati se Smoly, a ne- ^{Sýrach}
býti pomazánu od ni. ^{13, w. 1.} Než ale, bykli ten prwnj Swět za
dnů Enocha lepšji, nežli gest tento poslednj? a wšak on,
v prostřed tak mnohých bezbožných, předce stále chodil s
Bohem. Uenjlíž ale y nám to sřze Milost Boží možné,
co gemu možné bylo? Nemámeliž Slowo Boží napsané,
kte-

2 Tým. 3, w. 17. které k tomu dáno gest, aby byl dokonalý člověk Boží, ke všest-
 lkému skutku dobrému hotový? Nenacházýmeliž y toto napo-
 menutí w Slovu Božím; abychom svatí byli ve všem ob-
 1 Petra 1, w. 15. cování; abychom byli bez ohony, vprostřed Národu zlého a pře-
 2 Filip. 2, w. 15. vráceného, a abychom svítili, jako světla na Světě. Gestli-
 že ale možné gest vprostřed Národu zlého a převrácené-
 ho svítiti: tedy možné gest y w bezbožném a převráceném
 Světě pobožně žiti: možné y w Wídni a w Pěsti
 svaté a Nebeské obcování vésti; možné y tam s Bohem
 v Mat. 19, w. 26. choditi; možné y tam vsmragským spasení býti, a což není
 možné y Lidi, možné gest y Boha.

Dobrý počátek w Křesťanství, di, jako Enoch. Ale to vše máš se obzvláštně o těch rozuměti,
 kteří netoliko začínají s Bohem choditi, než y stále s ním cho-
 2 Tým. 4, w. 7. 8. diti, jako Enoch. Neboť není dosti Křesťanství jen dobře
 začísti, než potřebí gest w začatém dobrém y setrvati:
 v Matt. 10, w. 22. poněvadž jen ten, kdo setrvá (w dobrém) až do konce, spa-
 sen bude. Gistě že w našem Křesťanství více záleží na
 dobrém konci, nežli na dobrém počátku, což vložuge
 Příklad Gidáše Ismariotského, který sýce dobře byl začal,
 než zle dokonat: a Příklad Pawla Apóstola, který w za-
 čatém dobrém setrval, bog výborný bogoval, a Wiru y do-
 bré Svědomí zachoval, tak že říci mohl: že mu odložena gest
 Koruna spravedlnosti. Takť hle! finis coronat opus! při konci
 1. 2, w. 5. Koruna, bývá věrným dána. A gestližby kdo y bogoval, ne-
 buďet korunován, lečby rádne bogoval. A takť učinil y onen
 Bohu milý Enoch, který, když prvé za tři sta Lét své-
 ho s Bohem chodění rádne bogoval, potom y Slavně ko-
 runován, a z Země do Nebe přenesen gest.

Ne-

Æ 3id. 13.
w. 5.

if drus
hy

2 Král.
2, w. 12.

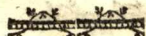
$$27c =$$

Nebo gakowé že gest to srownání Krysta s Enochem? Zdaž
 E 3 i d. nemluwi o něm Pawel: že gest oddělený od hříšníkú a vyšší
 7, w. 26. nad Nebesa? Gestliže ale vyšší gest nad Nebesa, kterákby
 Efez. 4, w. 10. w Nebi mohl tak zavržn býti, aby spolu y w Nebi y na
 Zemi býti nemohl? Aneb, zdaž on samým toliko widitedl-
 ným způsobem může býti na Swětě, tak gako paubý a
 smrtedlný člověk? Zdaž nemluwil k swým Vědlníkům,
 Edyž jim swau widitedlnau přítomnost při swém na Ne-
 Mat. 28, be wstaupení odgimal: Až gá s wami gsem po wsecky dny až
 w. 20. do skonání Swěta? Gest tedy on w Nebi tak, že podle swé
 milostivé přítomnosti newiditedlným způsobem, y na
 Zemi zůstává až do skonání Swěta. Aníž také zde ga-
 kowého G'runtu míti mohau ti, kteříž z toho, že Enoch
 uebyl wice widin na Zemi, zawjragi to: žeby on w swé pře-
 destlé nie obrácen byl, a žeby tak y gini Lidé po Smrti
 w nie obráceni byli. Nebo co tu Mogžis o Enochowi
 wyprawuge: že uebyl wice widin, to S. Pawel takto wy-
 E 3 i d. 11, kladá: že newiděl Smrti, a že není nalezen, proto že geg Bůh
 w. 5. přenesl. Nestogi tu: že ho Bůh w nie obrátil; ale že ho,
 tak gakž ho nalezl, ginam přenesl, proto y Mogžis do-
 kladá: že ho wzał Bůh! A to gest o Enochowi.

Druhá pamětná wěc: že ho Bůh wzał! Od Boha
 wzatu neb odgatu býti, znamená w Písmě S. vmřiti.
 E 24, w 16. Takto odgal Bůh Ezechyelowi Proroku žádost očí geho
 1 Král. 19, w. 4. w náhle. Takto y Eliáš žádal podle Duffe od Boha wzat
 býti, mluwě: Gij gest dosti o Hospodine! wezmi Duffi mau.
 Ale Bůh Eocha takto škeze Smrt obyčegnau newzał: ne-
 bo

bo S. Pawel zgewně prawj: že on Wjrau přenesen gest, aby newiděl Smrti. Geho tedy wzetj nic nebylo giného, než z Země do Nebe přenesenj, tak že nemůžeme nastrz za prawdiwé vznati domněnj těch, kteří syce w tom se s gi-
 nými srownáwagj, žeby Enoch w náhle od očí Lidských ^{S. leffné domněnj o Eno- ch o w. i.} odgat byl, ale žeby nebyl vmřel, tohoť wěřiti nechťegj, gestoť wšak gest to netoliko proti zgewné řeči Pawla Ap-
 possola, který o něm dj: že newiděl Smrti, ale y proti to- mu způsobu mluwenj, který Mogžis o něm vžiwá. Nebo
 když w předcházejících slowich oloždem Patryarchu mlu- wj, že vmřel, tedy o Enochowi giný způsob mluwenj v-
 žiwá a dj: že ho Bůh wzał. To tedy gistotně o něm ři- cy můžeme, že newiděl Smrti, a že bez Smrti do Nebe
 gest přenesen: ale čas, způsob, a místo geho přenesenj ne-
 můžeme wěděti. Žeby pak on w modlenj twrdým snem ^{Rozličené domněnj o způso- bu pře- nesení E- nocha.} obkliččen, a w tom strze náhlau proměnu w nesmrtnost
 oblečen byl; aneb žeby w čas obětowanj w ohni do Nebe byl
 wstaupil, tak jako Angel Hospodinů, když Manue obě-
 tował, a Plamen wstupował z Oltáře k Nebi, w tom ^{En. Sand. 13. w. 20.} plameni wznesl se z Oltáře, tohoť gestě žádný nedokázal.
 To wšak gest k Wjře podobné, že on w čas Cýrkewnj-
 ho shromažděnj, aneb aspoň w Přjtomnosti některých
 Patryarchů w den Sobotnj do Nebe wzat gest a přene-
 sen; poněwadž to Mogžis, jako wěc známau připomjná.
 Než ale myslilby někdo: Poněwadž, vloženo gest
 Lidem gednau vmřiti, kterak se stati mohlo, že Enoch ne-
 widěl Smrti, a wšak předce gest přenesen? Wěděti tedy
 musj, že ten Bůh, který vložil po pádu ldi prostředkem

Smrti z Země do Nebe wzyti, zadržel pro sebe swobod-
 nau Moc k tomu, aby některých y bez Smrti k sobě pře-
 nestl. Třech toliko takových Lidj Písmo S. připomíná, kteří za
 života s Duffi y s Tělem spolu do Nebe wzati gsau: ge-
 den takový byl Enoch před Zákonem, druhý Eliáš pod
 Zákonem, a třetí Kryštus po Zákonu, na znamení, že
 Bůh každého času wěřících w zaslíbeného Messyáše, spa-
 syti hotow byl, a že kdyby člověk nebyl zhřešil, tedyby
 bez Smrti s Duffi y s Tělem z Země do Nebe byl pro-
 giti mohl. A ačkoli syce Enoch, a Eliáš před swým do
 Nebe wzetím nevmřeli, tak jako Kryštus, který prvé y vm-
 řel, y pohřben byl, y zmrtvých wstal, nežli wzhůru wzat
 byl do Nebe; k wjře wšak podobné gest, že tito dva tak
 wýbornj Lidé na Zemi, w náhle takowau proměnu na
 swém smrteelném Těle podstaupili, gakowau Pawel A-
 postol předpowědel těm, kteří žiwí pozůstaweni budou
 až do Příchodu Páně, že w ořamžení proměnění budou, a mj-
 sto Těla tělesného, které pořmu y nápoje potřebuge, do-
 stanau Tělo duchownj, t. g. duchownými wlastnostmi ob-
 dařené, které zemských wěcý nebude potřebowati na Wěč-
 nost. Takto hle Bůh Enocha bez Smrti k sobě do Nebe
 wzal, když po stwoření Swěta dewět set osmdesát sedm,
 a po Smrti Adama paděsat sedm Lét počitowáno bylo.

1 Kor.
15, w. 51.

Z čeho aspoň to gedno dosti gest zgewné a patrné,
 Žiwot že budaucý wěčný Žiwot gest netoliko pro Duffe, ale také
 wěčný y pro Těla nasse. Nebo zdaliž Enoch a Eliáš negsau y po-
 gest y pro Tělo. Dle Těla do Nebe wzati? Zdali y Kryštus není wzhůru
 lo. wzat do Nebe, a to widitedlně w přigatém Těle? Zdali
 1 Kor.
15, w. 53. y Pawel nemluwj: že toto porušitedlné Tělo musy oblécy ne-

po-

poruštělnost, a smrtelné toto nesmrtelnost? A čemu pak nás to zavazuje, že Tělo nasse má oblecy nesmrtelnost? Zdali ne k vstání Smilstwa, a wšeliké chlipnosti tělesné, která y Dussi y Tělo poskwrňuje? zdali ne k tomu, abychom wíce wdy své newidávali w službu nečistoty a nepravosti, k činění nepravosti, ale raději w službu spravedlnosti ku posvěcení? nebo konec nepravosti gest Smrt; ale konec posvěcení, gest život věčný.

kap. 6,
w. 18.

k j m.
6, w. 11.

w. 25. 22.

A ten samý obdržel také y Enoch, který jako pobožně w čistotě Těla y Ducha na Zemi s Bohem chodil; tak y od Boha z Země wzat, a y s Tělem do Nebe přenesen gest. Nemáme-liž tu opět na něm příklad blahoslawené Smrti? Takť gest syce, že Enoch, ačkoli ne pro své některé dobré skutky, než pro swau Wjru, kterau dobrými skutky dokazowal, přenesen gest, aby newiděl smrti; ale přenesen gest tam, kamž my bez blahoslawené Smrti přigiti nemůžeme: nebo Bůh ho přenesl, a to ne do Zemského, ale do nebeského Kráje! Bůh ho k sobě do Nebe wzal! Cože ale znamená blahoslaweně vmřiti? zdali ne, po smrti k Bohu do Nebe se dostat? Jagistě, kdo se z Země k Bohu do Nebe dostává, buď skrze Smrt, neb skrze náhlau proměnu, tomu geho Proměna tak gest platná a užitečná, jako ginému geho blahoslawená Smrt, skrze kterau přichází k Bohu, gest s Bohem a při Bohu, a Bůh s ním na věčnost.

Nic tuto tedy giného nepozůstává, než abychom wšickni, kteříkoli po Smrti s Bohem býti žádáme, do tohoto příkladu pobožného a Bohu milého Enocha snázně se nahlédali, tak abychom na cestu k blahoslawené Smrti wedau-

Probu-
zení k ná-
sledowá-
ní při-
kladu E-
nocha.

ay trefiti mohli. Cesta pať tá, žádná gíná není, než
 stálé s Bohem choděnj. Kdo zagistě zde s Bohem ne-
 chodj, gakowau Naděgi ten miji může o tom, žeby se ně-
 kdy po Smrti k Bohu do Nebe dostati, a s ním býti mo-
 hl na věčnost? A wšak předce mnohoť gest takowých,
 kteří se od této cesty swéwolně vchylugi, a ne s Bohem
 ale s Swětem chodj! Gestli Enoch prwé swatě a nebeské
 obcowánj na Zemi wedl, a potom od Boha wzat a pře-
 nesen gest: zdaž nečinj bláznivě tj, kteří tento geho Pří-
 klad ani w neymenšij částce nenásledugi, a wšak předce,
 při swém tělesném, hříšném, zhowadilém, a do cěla ne-
 křesťanském obcowánj, blahoslawenau Smrt sobě slibu-
 gi, nepamatugice na to, eo se w Příšlowj prawdiwě tj-
 ká: qualis vita, finis ita! Gak kdo zde žiw byl, takowý
 wezme djť. A s tým že gen chodj tj, kteří gestě ani pra-
 wě známosti, ani bázně Boží w sobě nemagi; kteří Srd-
 ce swé k statkům swým příkládagi, a řkagi Hrudě Zlata:
 daušánj mé gš; kteří žádost očí, žádost Těla, a Pýchu ži-
 wota s obliženjm provozugi, a kteří sláwu lidskau wjce
 milugi, nežli sláwu Boží? Myslite sami v sebe: s tým
 chodj zlolegcy, a křiwopřisěznjcy, kteří Gméno Boží na-
 darmo do wst swých berau, a gestě y skrže tý přísahagi,
 kteří negsau Bohowé, o gakowých sám Bůh dj skrže Pro-
 roka Geremiáše: Synové moji opauštěgi mne, a přísahagi
 skrže tý, kteří negsau Bohowé! S tým že chodj ruffitelé dne
 Nedělnjho, kteří společně shromažděnj opauštěgi, a den
 Bohu posvěcený w tovaryštwu bezbožných, w nestyda-
 tých chlipnostech, w zbytečném pitj wjna, w hodoWANj a

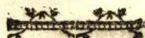
Job. 31,
 w. 24.

Kap. 5,
 w. 7.

w opilstw, w kratochwílenj, a w rozlóssech Těla trá-
wj, tak že co přes celý Týden zlého učiniti nemohli, to
w jeden den Nedělnj sedmkrátobně doplňuji; s tým
chodj Krodiců neposlušnj, a Wchnostem nepoddanj, hně-
wiwj, pomsty žádostiwj, Mordáři a vražedlnjey, smil-
njey a cizoložnjey, lákomey, zloděgi, dráči, vtrháči, po-
směwáči, a wúbec wšickni nesprawedliwj? Zdalíž ti s
Bohem chodj, a ne raděgi s D'áblem, od něhož gsau zgi-
mání do osydlá k činěni Wúle geho.

Wy tedy Křesťané, kterj žádáte ugiťi poskwrn Swě-
ta tohoto, oddělte se od těch, kterj s Swětem chodj, a ge-
mu se wjee než Bohu libiti vsylugi, a choďte wy, y v
prostřed Národu zlého a přewráceného stále s Bohem,
který wám wjee gest, nežli tisyc Swětů, a bez kterého ani
časně ani wěčně blahoslaweni býti nemůžete.

Takť wám Smrt nepřstodj. Nebo kdo s Bohem cho-
dj, ten se nemůže báti zlého, bytby se mu dostalo giťi y
přes odolj stjnu Smrti; tomuť Smrt nenj pokutau za
hřích, ale raděgi dobrodinjm, a z Země do Nebe přene-
senjm. Kdyby zagistě Smrt y wěrjcým a znouuzroze-
ným Dítkám Božim byla Pokutau za hřích: tedyby y E-
noch byl musyl umřěti. Ale on přenesen gest, aby newi-
děl Smrti. A ačkoli my syce nemůžeme gačo Enoch bez
Smrti progiti do Nebe; ale wšak gačo Kristus strze Smrt
wšel do sláwy své: takť y my strze Smrt progdeme k
Žiwotu. Nebo kdo zde stále s Bohem chodil, gačo Enoch,
ten gačo Enoch y s Bohem bude na wěčnost!

Adpli-
catio.

A právě totož gest čím se společně potěšowati máme nad Smrtí, w Krystu již odpočiwagickýho a Welkomožného někdy Pána Pána Beleznay Mikul'áše de Belezna, Jeho Gasnosti Císarisko-Královské a Apostolské Slavného Řádu Rytířského Generál-Wacht-Mistra. Tento zagisté tak drahý a dlužšího Wěku hodný Pán, byl mezy námi, gačo někdy Enoch mezy potomky Adamowými, když se počali množiti na Zemi, tak že smím o něm říci, nakolik sem Geg od tři a dwádecet Lét právě w Chotárně s Pilissem Cýrkwi Kazatelem byw, poznati mohl, že y v prostřed obecných mdlob Těla swého, y w swém Karakteru Wogenstém, vždy předce stále s Bohem chodil, a Bůh s ním. On y gista znamení swého na Zemi s Bohem choděnj po sobě zanechal a pozůstawił, když nekoliko peč o Zbory w celém tomto Okolj Superintendencey z té strany Dunage (Cis-Danubianæ) Belwetského Wyznání se nacházegicý, na sebe byl přigal, ale y wůbec k obhagowání a napomáhání wšeligał w ten čas utišnuteho Ewangeličského Náboženstwí obogího Wyznání mnohé Tisíce ochotně wynakoziti, a y w své vlastnj Osobě, spolu y s Manželtau swau, k Gegi Gasnosti Císarisko-Královské Maryi Therezyni se wstáwati nelitowal; a gačo w Sáros-Patakském Kollégium šrže Stawů geho nákladné Přispoření, tak y w Cýrkwích Dömssödské, Budanské a Staro-Budinské, obzwlastně pał w této nassj Pilisské při wystawení a ozdobení Domu Božího Modlitebního, který zde w nejwětší částce geho nákladem wzdělan gest, nesmrtedlnau Památku po

po sobě zanechal, gažož dobrým Právem y místo ku Pohřebu, a k odpočívání Těla w něm sobě zvolil a připravil. A když sám v sebe rozgímám geho tiché a wli-
dné obcowání na Zemi, které po Bohu mnohým Pánům Swětšského y Wogenského Řádu, y Lidem každého Sta-
wu dobře známo gest: snadno na to domněnj přicházým, že se y on, gaž někdy Dáwid modlilwał Bohu: Cestý swé, Žalm. 86, w. 11.
Hospodine, wveď mi w známost, a svezkám swým wyvě mne. Degž at chodim w pravdě twé, a pově mne, popatě Hospodine, Žalm. 139, w. 24.
chodimlit gá cestau odpornau tobě, a weď mne cestau wěcnau. Protož y geg Bůh wodil hned od geho mladosti, a wy-
věil ho, co gest dobrého, a čeho on wyhledáwał od ně-
ho, totiž aby činil Saud, a milował Milosrdenstwj, a pokorně Michaáš 6, w. 8.
chodil s Bohem swým. Nu a poněwadž to věnil, proto ho y Bůh wzał. Gaž Enocha prwe než přišla Potopa k sobě přenesl, aby newidel to zlé, kteréž přigiti mělo na-
wšecken Swět: tak y tohoto Bůh právě před Přicho-
dem zlého wychwátil, a přenesl z Země do Nebe, a z Smr-
ti do Žiwota. A gaž Enoch ani w Domě swém, ani w shromažděnj Patryarchů, nenj wjce widjn, aniž gest na-
lezen w Počtu smrtedlných: tak ani tento nemá wjce zde od nás widjn býti: nebo wzał ho Bůh.

Prwe wšak než přišel čas geho z Země do Nebe Waleby-
towánj.
wzeti a přeneseni, mage gista znamenj nastáwagjey Smr-
ti na Těle swém, netoliko se Wůli Boží poddáwał, ho-
tow gsa k Wůli swého Boha y žiw býti y vměsti; ale
w Paměti měl y swé milé, které po sobě na Swětě ge-
ste

stě zanechal. Obzvláštně pak měl on w Srdcy swém
a w stálé paměti.

Swau Drahau, a již owdowělau Manželku Bel-
komožnau Pani, Pani Maryi Annu Podmanitzky, s nžto
w pokogném a w příkladném Manželsťwí čtyřicáte y dvě
Léta stráwil, a když widěl žeby Gi naskrz osamělau za-
nechával, žádal aby Gi Bůh to potěssenj, způsobilem so-
bě neylépe známým, wynahradil, kterěby nynj swé smut-
né samoty s Ruffně z toho byla měla, kdyby gi aspoň
swého poslednjho Syna Karla de Belezna, po sobě byl za-
nehati mohl, kteréhož Gj Bůh, — když se snad wíce
ani nenadali, za celých totiž patnácte Roků již dítky ne-
měwše — obědwůch newyprawitedlné radosti a k welí-
kému Potěssenj, byl laskawě darowati ráčil: ale k tjm
wětšimu také Žármutku, prwé než čtyři Léta vyplnil,
před šestnáctmi roky k sobě opět brzo powołal, a to sýce
málo chybi že práwě ne y w ten gistý den tohože Měsíce,
který y geho P. Dter zemřel, a který on také roku 1771-ho
rowně tuto gestit pochován.

Nynj ale scházegě bez Děti, při swém s nj se rozlučo-
wánj, nemohl gi giné Vale dáti, než gakowě někdy vmjra-
gicý Cýsař Augustus, swé Manželce Cýsařowné byl dal a
zanechal mluwě: Livia, viue memor Conjugii nostri & vale!
Livia! pamatug na nasse Manželsťwí, a mēg se dobře! Tak y
Ty má neymilšj Marya! žiwa buď pamatugit na nasse vprímné
Manželsťwí, a mēg se dobře! Delugit srdečně za stálé a wěr-
né mne milowánj, za Lásku neossmetnau, za Wldnost a
snáštěliwost; za swornost nepřetrženau w a prawdě příkla-
dnau

dnau Wěrnost manželkau; za Twé přiwětivé semnau obcowání a rozkošné towarýšství, srdce mé, po wšecky dni w prawdě zdatilého mého s Tebau sgednocení občerstwugicý a a obweselugicý. Dělugit neméně za to wěrné a nestalé Twé opatrowání a wysluhowání kterěz sy w mé giž od dáwna trwagicý obtížné Předúžiwosti wždycky do swědčowala, zwláště pak kterěz sy nyní, při koncy žiwota mého, w mé přjliš těžké, a bolestné nemocy, celých sedm tehodnů trwagicý, ačkoli s mnohau twau nepřjležitostí a welikým wstáwáním, předce wšak tak ochotně dokázala, žes od mého boku y přes celau noc neodchodjwala. Dělugit y za to tak pečlivé a opravdowé wyslowání, abys mi w této mé Chorobě, strze obogjho řádu lekářů, = kterýchž sy, nákladu nelitugie, přes celý čas, a to we wětšim počtu, na pomoc zwoláwati nepřestáwala, = negen bolest byla vlewila, ale y Tobě tak welice wzáctný, a mně gen pro Tebe též gessně milý žiwot můj wstálý dále zadržela. Ano dělugit za gednu každau upřimnau, ačkoli Tobě přjliš hořkau, slzu twau, kterau sy z Srdce w Tobě neossemetně bolestjcyho — neboť sem poznal upřimnost milowání Twého — za sedem poslednjch tehodnů pro mne wyléwala, a njmizs ne gen twář mau často swlažowala, ale y postel Twau, genž k mé blizko byla, bolestně zmáčela. O! odplatiž Tobě hogně Bospodin w tomto y w onom Žiwotě wšecko, co sy za čtyřdeíte y dvě Léta se mnau = Tebe též upřimně milugicým Manželem Twým — učinila. On ze- tříž slzy Twé, a wleg do srdce nad smrti mau náramně skormauceného bohatě z hůry wše gemu potřebné Potěse-

nj. Hospodin obwesel Twůg smutný stav wdowskiý, ob-
 radůg nechutnau samotnost, a osladiz gestě y tá Léta ži-
 wobyti Twěho, o nichž y sama diš: Nemám w nich Záhbenj.
 On měg Tebe wyrystau na dlanjch, a gako prsten pečetný na ru-
 kách. On budiž Twůg opatrownjš, Twůg ochránce, Twůg
 wůdce, Twůg Rádce, on buď též proti wšsem, kterjžby
 Tobě gakekoli zlé obmýsleli, Twůg mocný Zástupce. On
 zachoweg Tobě y dále Přízeň a Náklonnost wšsech dobrých,
 ctnostných a sšlechtných. Hospodin korunůgž Tě swým
 božským Požehnánjm. Hospodin prodluž ctnostliwý Ži-
 wot Twůg, a deg aby doššla wěť, tak mně gať Tobě milé,
 wznesšené, wýborné Matky Twé, anobřž Otce mého; abys
 tym wjce času a přjležitosti měla Cýrkwy, Školy, Nauz-
 né a Chudé skutečně napomáhati, a Těm, kterýmž žigěš,
 vžitečnu býti. A gaťž tak dobře čine se zestarage, zapša-
 ná gsuc do knihy pamětné Hospodina, přigde od Žiwota
 a smrti Pána y Tobě wyměřený cýl zdegššho putowánj,
 tehdaž, když sy, gako Enoch, chodila stále s Bohem, wezmiž
 Tě také Bůh, gako geho, a skutkowé Twogi nechať gdau
 za Tebau. Tam, tam opět s weseljm šhlédati se budeme
 v trůnu Beránkowa, y s milými dítkami, které nás tam
 předeššly, a nic nás wjce nerozlaučj na wěty. A giž nu,
 o druhá Lwio! pamatůg na wprámné manželskwj nasse, a měg
 se dobře! Měg se dobře rozkoš srdce mého, wtěcho dušše
 mé mēg se dobře! Marya mně milá, Manželko má dobrá,
 mēg se dobře! Kosti mé drži Šrob; Ty mne drž w swém
 srdecy. Mēg se dobře! Mēg se dobře!

Razat.
 12, w 1.

Izai. 49,
 w 16.

Malach.
 3, w 16.

Zger. 14,
 w 13.

Pamatowaľ on y na swau milau a vlastnj Pani Se-
 fru, Welkomožnau Pani, Pani Annu Belezna, gaľo y na
 Pána Gegiho, Welkomožného Pána, Pána Karla Majthényi de
 Kesfelökö, Znamenitého Řádu S. Sťepána Krále Vher-
 ského Rytíře, a při Slavné Tabuli Septem-Virálské Dwo-
 řanského Rádce, y na celý Panský Dům geho, a Dítky
 obogího pohlawj k němu přináležející, y Jeti a Newěsty,
 žádajíc aby Dům ten byl gaľo Strom stípený, při tekuchých Žal. I, 3.
 wodách, kterýž Dwoce své vydává časem svým, a gehoľto list
 newadně; Dítky paľ, gaľoľto Katolesti dobrého Stromu,
 aby spolu s ním vřtawičně se zde zelenali, ažby časem svým
 z časné do wěčné a nestonále Sláwy přesazeni byly.

Nemohl se taľe zapomenauti, y na swého gediného
 a Krewnjho Pána Bratra, Welkomožného Pána, Pána Micha-
 la de Belezna, Geho Gasnosti Cysářsko = Kráľowské a Apo-
 stolské Obrst = Lieutenanta a spolu y na Geho gediné-
 ho Syna Samuele de Belezna, w Slawném Reg'ymentu
 Drexlerianowském při Infantérii Německé Zástawu nosy-
 cího, a kdyľ se s Tytulowaným Pánem Bratrem svým
 rozžehnává, Bohu geg se wřřim Panským Domem po-
 raučj, dobrořečj mu a winřřugj, aby Wěť swůg giľ
 nachýlený w pokogi na Zemi tráwiti, Dítky Díteľ swých
 widěti, a kdyľ se doplnj Počet dnů geho, to newadně a
 neporuffitedlně Dedicťwj w Nebesých obdrťeti mohl. Pa-
 mětliw byl y na Ney = Oswicenéřřj Knjze Antonia Grassalko-
 vits de Gyarak, po své něľdy Pani Matky Juzany Gras-
 salkovits, neyblížřřim swazkem Pokrewnjm s sebau spo-

geného, y na celý Knížecý Dům a Dítly geho. Též y na Sestry geho, totižto po Osvícených Grófsch, G'abryeli Esterházy de Galantha, a G'abryeli Haller de Hallerkö, pozůstalé Wdowy, gaťo y na Osvícených někdy Grófě Draskovits Láclawty a Forgáts Jánossy Pánů Successorů; podobně y na Successorů své Pani Tětky, Pani někdy Judyty Graffalkovits, Pána někdy Blaskovics Jozefa Manželky a k Rodu tomu přináležející Sl. Samilie, totižto: Blaskovits, Magotfi, Tajnay, Jeszenszky, a Kostyán, jim wůbec za wšsecky k sobě dosvědčenau Přítelstau lástku srdečně děkujc, a ge Bohu poračegjc.

Podobným Způsobem, nezapomenul se y na jiné Samilie, sřz Pána Otce, Pána někdy Jana de Belezna, swazkem potřewným swázané, gaťožto na Pána Pána Ludwika de Belezna, a geho Manželku, Pani Zuzannu Gerhardt, Chowanicy swau milau y na Samilii Gellerth, Serény, Ordody, Balogh, Kováts, Gál, a wůbec wšsecky potřewné, jimžto žádal, aby počet dnů gegich nebyl vmenšsen, než aby se Rod gegich rozmnožil welice na Zemi, a Oména gegich aby zapsána byla w Knize Žiwota.

Ohlédal se také y na své milé manželky wlastnj Pani Sestru, totiž na Welkomožnau Pant, Pani Alžbětu Podmanitzky, y na Gegiho Pána, svého Pána Swazca, Welkomožného Pána Generále, Baróna Alexandra de Bojanovszky, kterěžto on zármutkem naplněné býti wida, a znage, že y oni rowně bez Děti scházeti budau, to požehnání, jim winšsowal, které Bůh tēm, jimžto Plodu Žiwota zde nedal, w Neběsých složil a připravil.

Ne=

Ne méně měl w své paměti y Pána Baróna Laurenty Ortzy de eadem po někdy Judytě Podmaniczky sobě vždy velmi milého a wellce vzáctného Pána Schwag'ra, a geho mladistvé Oliwy Jozefa a Ladislawa, sobě wděčných Přátelů y Gróftu Hallertu Wdowu, Báro Vécsey Mikloštu Gróf Keglevics Adamku a Syroty Báro Splényowské, žádajíc aby Památka gegich, na Zemi syce požehnaná a dlouhotrwanlivá, w Nebi pak věčná a nestonala býti mohla.

Ne nemohl se také nigať zapomenauti y na dwa w smutku a w Syrobě postawené Domy Všodské, totiž na Welkomožných někdy a Swobodných Pánů: Pána Jána Podmanitzky a Pána Alexandra Podmanitzky pozůstalé Wdovy: na Welkomožnou Pani, Pani Zuzannu Kis-Faludy, a Pani Zuzannu Jeszenák, y na gegich obogjho Pohlawi Syroty, Ladislawa w Cýsarském Susárském Reg'imentě Kapitána, Jozefa Pl. Rady Královské místodržicý Rádce, Esándora, Pawla a Karla, y Karolinnu Welkomožného Pána Baróna Gabryele Prónay de Tóth Próna & Blatnicza w Okolj Přesýrském Škol a Vměnj Wrechnjho Královského Dyrektora, Johannu Welkomožného Pána Gířj Róth de Pongyelok w Pěchotném Dewinském Reg'imentě Obrštra, Terezzu Wysoce Vrozeného Pána Adama Szirmay de Szirma Bessenye wěrné Manželky, a Marianu y Julianu Kissasónky, wšecky sobě milé Přátely. A spatřujíc, kterak ge wespolet hořkostj weliku rychle naplnil wšsemohaucý, žádal, aby w těchto dwauch znáhla osyřalých Domech klagjč dwě Solubice w zármutku nehynuly, než aby po bauři následowalo gim wtšsenj, a Synové gegich aby byli gako štíp=

střípkové zdarně rostaucý w mládosti své, a Dcery gegich gafo vhelny kamenové tesaň, tať aby swětlo Božjho potěšenj spotřowali wůkol sebe bez proměny.

Rozpomenul se gestě y na Staw Wogenský, do kterého geg Bůh hned w mládosti byl powolať, a na swých někdy w tom Stawu Spolu-Towaryssů, obzwláště a gmenowitě na Slawné Rady Wogenské Wrchnjho Zprávce, totiž na Jeho Excellencyi Pána Pána Gróf Hadick Andrásse de Futock, y na Slawné Tabuli Septem-Virálškau, a Saudnj Králowškau, gafo y na wšech při slawné Radě Králowské mįstodržjcy Vheršké, zwláště Prazesů gegich sobě vprímnyh a lastawýh Pánů, swého Tytule hodnýh, anobř y na Slawný Magistrát Slawné Stolicy této Pessťánské, gafo y na wšech sausednjh a okolnjh spolu Chotárnýh, wyššjho y nižšjho Charakteru Pánů Zemských, a sobě přjznjwýh, gjmžto wšsem, netoliko za vprímnau k sobě a k Domu swému Lásku a Náklonnost náležité děkowánj učinil, ale také winšsowať, aby we wšselikém konánj a předsewzetj wřadu swého, hogný Prospěch spatřugjce, časem swým radostně před Twářj Božj, spolu s njm se postawiti a jhlědati mohli.

Přišlo mu také na Pamět, y celé toto Okolj Superintendencye Selwetského Wyznánj, gehož on od mnoho Lét wěrným obhágcem a Kurátorem byl, a které on, mage složitj stanek Těla swého, Nebeskému Kurátorowi k zprawowánj a k opatrowánj zanechal, negináče myslew sám v sebe, než gafo někdy Moggjjs mage vměřiti, vzdýchal k

Hospodinu : Opatřiz Hospodin Bůh Duchů, Bůh všelického 4. 1703.
Těla, shromáždění toto Muzem hodným, kterýchby vycházel před 27, 16, 17.
nimi, aby nebylo shromáždění Hospodinovo jako Dvce, kteréz
nemají Pastýře.

Naposledy nezapomenul se y na svých milých podda-
ných, Pilisťských, Budaňských, a Dömsödských, jako y
na svých Dvoraňských Officýrů, a Služebníků vyšších
y nižších, gimžto, jako y všem opuštěným Wdowám,
Syrotám w Panstwj swém zůstávajícím, nesmrtelné-
ho Boha za Pána, za Otce, za Obhájee, a Opatrowní-
ka zanechává, negináč, než jakoby tato slova k nim
mluvil: Vy já umírám: a budeť Bůh s vámi!

Od těchto všech se již konečně oddírá,
A jen w tomto Slovu Vale své zavírá:
Choďte stále s Bohem, dokud zde trváte,
Takť se w Nebi semnau, radostně shledáte!

Zavřemež již y my Kryptu tímto slovem:
Chodil Nicolaus de Belezna s Bohem,
Kostí jeho leží w Pilissi s pokogem,
Wic ho nevezíme! neb ho Bůh vzal! Amen! Amen!

D.O.M.S.
HIC DEPOSVIT
MORTALES EXUVIAS
VIRTVTIBVS ET FACTIS IMMORTALIS
ILLVSTRIS. DOMINVS

NICOLAUS BELEZNAY

DE EADEM.

S. C. ET R. A. M.

GENERALIS CAMPI VIGILIAR. PRAEFECTVS.
DEO. PRINCIPI. PATRIAE
FIDELIS MILES.

POST
DECERTATVM INTER TERRICOLAS
BONVM CERTAMEN
COELIS ILLATVS

A. R. S. MDCCLXXXVII. DIE XIX JAN.
AETATIS LXIV.

HOC MONVMENTVM.
CONIVNX FIDISSIMA
ANNA MARIA PODMANICZKY.
MARITO OPTIMO.
NVLLO HAEREDE RELICTO.
LVGENS MOESTAQ.
SOLA POS.

Aliud Prolixius Epitaphium.

STA. VIATOR. ET. LÛGE.

IACET. SVB. HOC. MARMORE.

MAGNI. VIRI. EXIGVVS. CINIS.

HIC. EST. ILLVSVRISS. D.

NICOLAVS. BELEZNAY. DE BELEZNA.

ADOLESCENTEM. MANSVETAE. MVSAE.

LOSONTZINI. ET. POSONII.

AMICE. COMPLEXAE. SVO. FOVEBANT. SINV.

AT. IVVENIS.

MARTIAE. GLORIAE. ARDORE. EXAESTVANS.

TOGAE. SAGVM.

OLIVAE. LAVRVM. VICTRICEM.

PRAETVLIT.

MILITIAE. RVDIMENTA. EMENSVS.

POST. VARIOS. DIGNITATIS. GRADVS.

INTER. EQVESTRES. HVNGARORVM. ORDINES.

TRIBVNVS.

AC.

GENERALIS. CAMPESTER. EXCVBIARVM. MAGISTR.

EMICVIT.

BEL-

* *

BELLO. BORVSSICO. BAVARICO. GALLICO. BELGICO.

INVICTVS. ADFVIT.

INIMICOS. FREGIT.

ET. AD. INTERNECIONEM. DELEVIT.

ATQVE. VLTRO. IN. ARENA. PERSTITISSET.

NISI. DE. HOSTIBVS. VICTOREM.

SED. ADTRITVM. VIRIBVS.

MARS. IPSE.

CRVENTA. SIGNA. SEQVI. PROHIBVISSET.

* *

ITAQVE. POSITIS. ARMIS. HYMENAEI. DEVOTVS.

REM. FAMILIAREM. AC. RVSTICAM.

FLORAE. ET. POMONAE. OPES.

* *

HORTO.

STATVIS. AQUAEDVCTIBVS. AMBVLACRISQVE

AD. OMNEM. AMOENITATEM.

INSTRVCTO.

* *

AEDIBVS.

AD. INSIGNEM. MAGNIFICENTIAM.

PILISII.

A. FVNDAMENTO. EXCITATIS. AC. PERFECTIS.

MAGNA. SOLLICITVDINE.

AVXIT. ET. CONFIRMAVIT.

HAS-

* *
 HAS. INTER. CONTENTIONES.
 NEC. DOCTAE. MINERVAE. OBLITVS.
 PLVRES. FACVNDOS. EIVSDEM. ALVMNOS.
 IN. FLORENTISSIMIS.
 BATAVIAE. GERMANIAE. ET. ANGLIAE.
 ATHENAEIS.
 ALVIT. EDVCAVIT. AC. PROMOVIT.
 * *
 CVRATOR.
 SCHOLAS. HELVETICAE. CONFESSIONIS.
 CVI. ADDICTVS. ERAT.
 CONSTITVTIS.
 PRAESTANTIBVS. LIBERALIVM. A. A. MAGISTRIS.
 FLORENTIORES. REDDIDIT.
 * *
 VIRORYM. INSIGNIVM. CONSVETVDINE.
 DELECTATVS.
 INGENII. MONVMENTA. AB. IPSIS. PROFECTA.
 COLLATO. AERE.
 PVBLICI. IVRIS FECIT.
 * *
 SIC. MAGNANIMITATE. IVSTITIA. MANSVETVDINE.
 LIBERALITATE. BENEVOLENTIA.
 DEQVE. OMNIBVS. BENEMERENDI. STVDIO.
 VIVERE. DESIIT.
 ANNOS. NATVS. IV. ET LX.
 IN CONDITO. A. SE. DOMICILIO. PESTINI.
 M. D. CCLXXXVIII.
 * *
 NON. TAMEN. TOTVS. INTERIIT.
 VIVIT. MEMORIA. IN. POSTERIS.

IN

IN. VXORE. CONSTANTIA.
APVD. PRINCIPEM. FIDELITAS.
APVD. POPVLARES. INTEGRITAS.
APVD. OMNES. FAMA.

MARITO. SVO. DESIDERATISSIMO.
MOESTISSIMA. CONSORS.
ANNA. MARIA. DE. PODMANITZKY.
PIETATIS. CAUSA.
HOC. MARMOREVM. SEPVLCRI. DECVS.
IAM. DVDVM. EIDEM. ET. SIBI. ERECTVM.
PILISII,
LACHRIMAS. INTER. POSVIT.

VT.

QVOS. AMOR. VII. ET. XXX. ANNIS. IN. VITA.
CONIVNXIT.

MORS. AD. TVMVLVM. MIGRANTES. NON. SEPARARET.
ABI. VIATOR.

NIHIL. STABILE. ESSE. POTEST.
SVB. FVGACI. TEMPORE.

